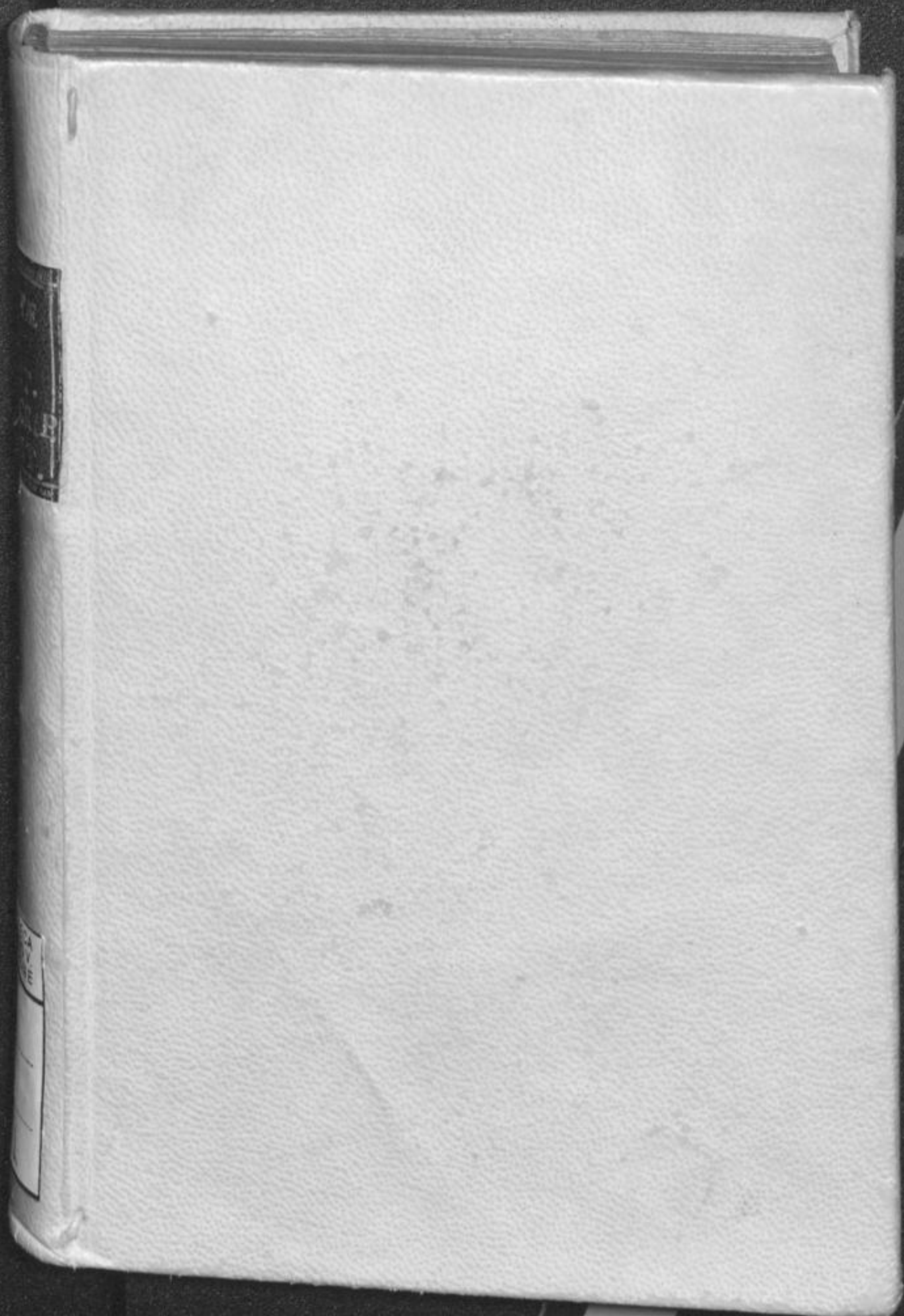

ΓΈΡΑΣ ΕἸ ΜῸΝ ὈΝΟΜΆΣΕΙΑΣ ΣΠΑΝΙ

ΟΝ ΤΩ͂Ν ΣΠΟΥΔΑΊΩΝ, ΟὐΚ

ἊΝ ἉΜΆΡΤΟΙΣ ΔΗΛΑ

ΔῊ, ΤΗ͂Σ ἈΛΗΘΕΊ

ΑΣ ΦΊΛΕ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ΤᾺ ΤΟΥ͂ ΔΙΑΛΌΓΟΥ ΠΡΌΣΩΠΑ. ΦΙΛΟΜΑΘΉΣ. ΒΙΒΛΙΟΠΏΛΗΣ. ΚΑῚ ΒΊΒΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΊΖΕΙ Ὁ ΦΙΛΟΜΑΘΉΣ.

Ἦ ῥά τι καινὸν ἐκτετύπωκας βιβλιοπῶλα;
ναὶ φίλ' ἔναγχος ναί, κεῖνο τὸ βιβλάριον.
βωκαίης ἔπη, ἢ ἀσκραίης ἔνδον ἐέργεις
μώσης ὦ βίβλε, εἰπέ μοι εἰρομένῳ.
ῥήτορας ἠδὲ σοφούς, οὓς ἤπυθεν ἐγὼ κατελέγχω.
καὐτὸν μαιονίδην, λωποδύτας προτέρων.
ἀλλὰ δραχμὴν κάτθου πρίν μ' ἀνὰ χεῖρας ἀείρης.
καί κεν ἴδοις παρ' ἐμοὶ πολλά γε τῶν σπανίων.
ὡς βραχύς ἐσθ' ὁ βίος. κακοδαιμονίης τ' ἀνάμε-
γνώσεαι ὡς δή σοι, πάρ τε σιμωνίδεω. (στος.
γάρ τε φιλήμονος, ἠδὲ μενάνδρου. ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
ἔκφρασιν εἰδείης, τοῦ ἀθλίου βιότου.
αὖθις ψελλοῦ ἰάμβους εἰς ἀρετὰς κακίας τε.
καὶ ἀναγωγὰς γραφῆς, ἱστορίης μυθικῆς.

ταντάλου. ἠδὲ σφιγγός. κίρκης φαρμακίδος τέ.
αἴγε ἑρμηνείης ἔμμορον οὐρανίης.
Ταῦτ᾽ ἐναλεξάμενος, σπάνιον χρῆμα σπουδαίοις.
τῆς μουνεμβασίης, προὔθετο ἀρσένιος..
τὴν δραχμὴν λαβὲ βιβλιοπώλιδου. ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὴμ βίβλομ σχὼμ,, ἀσπασίως ἄπιθι. (τός.
καὶ μετὰ μικρὸν λήψῃ πάντων ἤν γ᾽ ἐπανέλθῃς,
τἀποφθέγματα δή, τῶμ σοφίης τροφίμωμ.

ὍΤΙ ΟἹ ΦΙΛΌΣΟΦΟΙ ΚΑῚ ΟἹ ῬΉΤΟΡΕΣ ἈΛΛΉΛΩΝ ΚΛΈΠΤΑΙ. ΠΟΡΦΥΡΊΟΥ ἘΚ ΤΟΥ͂ ΠΡΏΤΟΥ ΤΗ͂Σ ΦΙΛΟΣΟΦΊΑΣ ἈΚΡΟΆΣΕΩΣ.

τ Ἀπλωτίνια ἑστιῶν ἡμᾶς ὁ λογγῖνος ἀθήνησι, κέκληκεν ἄλλους τε πολλούς, καὶ νικαγόραν τὸν σοφιστήν. καὶ μαιόραν. ἀπολλώνιόν τε τὸν γραμματικόν. καὶ δημήτριον τὸν γεωμέτρην. προσήνην τε τὸν περιπατητικόν. καὶ τὸν στωϊκὸν καλλιέτην. μεθ᾽ ὧν ἕβδομος αὐτὸς κατακλιθείς. τοῦ δείπνου οὖν προκόπτοντος. καί τινος ζητήσεως περὶ ἐφόρου ἐν τοῖς ἄλλοις γενομένης, ἀκούσωμεν ἔφη τίς ὁ περὶ ἐφόρου θόρυβος. ἦσαν δὲ οἱ ζητοῦντες, καΰστριός τε καὶ μάξιμος. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ θεοπόμπου πρoυτίθει. ὁ δὲ καΰστριος κλέπτην ἀπεκάλει, καὶ τί γὰρ ἐφόρου ἴδιον ἐκ τῶν δαιμάχου. καὶ καλλισθένους. καὶ ἀναξιμένους αὐταῖς λέξεσιν ἐστὶν

ὅτε, δισχιλίους μεταπιθέντος στίχους. πρὸς
ὃν ὁ γραμματικὸς ἀπολλώνιος ἔφη. οὐ γὰρ
ἔγνως ὅτι καὶ τὸν θεόπομπον ὃν σὺ προτι
μᾷς, κατείληφε τουτὶ τὸ πάθος; ἐν μὲν τῇ
ἑνδεκάτῃ τῶν περὶ φίλιππον ἐκ τοῦ ἰσοκρά
τους ἀρεοπαγιτικοῦ μεταγράψαντα αὐτοῖς
ὀνόμασιν ἐκεῖνα, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν
κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ παραγίγνεται
τοῖς ἀνθρώποις. καίτοι ὑπερφρονεῖ τὸν ἰσο
κράτην. ἡ νενικῆσθαι ὑφ' ἑαυτοῦ λέγει
κατὰ τὸν ἐπὶ μαυσώλῳ ἀγῶνα τὸν
διδάσκαλον. πραγμάτων δ' ὑφαί
ρεσιν πεποίηται, μεταθεὶς
τὰ ἐπ' ἄλλων ἄλλοις,
ἵνα καὶ ψεύστης
ἁλῷ.

ΟΤΙ ΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΚΑῚ ΟἹ ῬΗΤΟΡΕΣ. ἹΣΤΟΡΙΚΟΊ ΤΕ ΚΑῚ ΠΟΙΗΤΑῚ, ἌΛΛΟΣ ἌΛΛΟΥ ΤᾺ ἜΠΗ ΚΑῚ ΤᾺΣ ῬΉΣΕΙΣ ΣΥΛΩ͂ΝΤΕΣ, ΜΕΤΑΦΡΆΖΟΥΣΙΝ.

ἘΚ ΤΩ͂Ν ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΣΤΡΩΜΆΤΩΝ.

τοῦ ὀρφέως εἰπόντος,
ὡς οὐ κύντερον ἦν, καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικός.
μεταφράζων ὅμηρος λέγει.
ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
πάλιν τοῦ μουσαίου ποιήσαντος,
ὡς δ' αὔτως καὶ φύλλα φύει ζείδωρος ἄρουρα.
ἄλλα μὲν ἐν μελίῃσιν ἀποφθίνει. ἄλλα δὲ φύει,
ὣς δὲ καὶ ἀνθρώπων γενεὴν καὶ φῦλον ἑλίσσει.
ὅμηρος μεταγράφει λέγων.
φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει. ἄλλα δὲ θ' ὕλη
τηλεθόωσα φύει. ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη,
ὣς ἀνθρώπων γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
πάλιν δ' αὖ ὁμήρου εἰπόντος,
οὐχ ὅσιον κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

Ἀρχίλοχος καὶ κρατῖνος γράφουσιμ. ὁ μὲμ,
οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδρά
κρατῖνος δὲ ἐμ τοῖς λάκωσι. (σι.
τὸ δ' αὖ κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα.
Αὖθις ὁμήρου φήσαντος.
ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.
εὐριπίδης οὕτω γράφει.
εὕδουσιμ ἐμ ἀστρώτῳ πέδῳ.
πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσι πόδας.
πάλιμ ὁμήρου ποιήσαντος.
ἄλλος γὰρ ἄλλοισιμ ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
ἀρχίλοχος παραφράζωμ λέγει.
ἀλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίημ ἰαίνεται.
Αἰσχύλου δὲ εἰπόντος.
οἴκοι μένειμ χρὴ τὸμ καλῶς εὐδαίμονα.
καὶ τὸμ κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτομ μένειμ.
εὐριπίδης οὕτω λέγει.
μακάριος ὅς τις εὐτυχῶν, οἴκοι μένει.
ἀλλὰ καὶ μένανδρος.
οἴκοι μένειμ χρὴ καὶ μένειμ ἐλεύθερομ.

ἢ μηκέτ᾽ εἶναι τὸμ καλῶς εὐδαίμονα.

Θεόγνιδος δὲ λέξαντος,

οὐκ ἔστι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος.

εὐριπίδης οὕτω γράφει.

γένηται φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος.

ἔτι εὐριπίδης ἐξ ἐπιχάρμου. λέγοντος

ὁ μὲμ γὰρ ἄλλην λαμβάνει νεάνιδα.
ἄλλον δ᾽ ἄλλη μαστεύει τινά.

κακὸμ γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραῖαμ.
ὁ μὲμ γὰρ ἄλλης λέκτρομ ἱμείρει λαβεῖν.
ἡ δ᾽ ἐνδεὴς τοῦδ᾽ οὖσα, βουλεύει κακά.

εὐριπίδου πάλιν εἰπόντος,

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ᾽ ὄνησιν οὐκ ἔχει.

σοφοκλῆς οὕτω φησίμ.

ἐχθρῶμ ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.

σόλωνος δὲ ποιήσαντος,

τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται,

θέογνις οὕτω γράφει.

τίκτει τοι κόρος ὕβριμ, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται.

ὅθεμ καὶ θουκυδίδης φησί,

εἰώθασι δὲ καὶ οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, οἷς ἂν μάλι
στα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραγία
ἔλθῃ, εἰς ὕβριμ φέρεσθαι.
καὶ φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμούμενος, λέγει.
εἰώθασι γὰρ μάλιστα οἱ παρὰ δόξαμ ἀπροσδοκή
τως εὖ πράσσοντες εἰς ὕβριμ φέρεσθαι.
πάλιν τοῦ στασίνου λέγοντος,
νήπιος ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει,
ξενοφῶν οὕτω φησίμ.
ὁμοίως γάρ μοι νῦν φαίνομαι πεποιηκέναι, ὡς
εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας, τῶν παίδων αὐτοῦ
εὐμήλου δὲ εἰπόντος, (φείσαιτο.
μνημοσύνης καὶ ζηνὸς ὀλυμπίου ἐννέα κοῦραι,
σόλων οὑτωσὶ λέγει.
μνημοσύνης καὶ ζηνὸς ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα.
θεόγνιδος δὲ ποιήσαντος,
οἶνος πινόμενος πολὺς κακόμ. ἢμ δέ τις αὐτῷ
χρῆται ἐπισταμένως, οὐ κακόμ. ἀλλ' ἀγαθόν.
οὕτω πανίασις γράφει.
ὡς οἶνος θνητοῖσι θεῶμ πάρα δῶρομ ἄριστον,

πινόμενος κατὰ μέρος. ὑπέρμετρος δὲ, χει

Ἀλκμαίωνος δὲ πάλιν εἰπόντος. (ρείων.

ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾷον φυλάξασθαι ἢ φίλον,

ξενοφῶν οὕτως εἴρηκεν.

οὐκ ἂν ἐχθροὺς ἄλλως βλάψειεν ἄν τις, ἢ φί
λος δοκῶν εἶναι.

ὁμήρου πάλιν ποιήσαντος,

τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν. πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες,

εὐριπίδης οὕτως εἶπε.

ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα,
πολυξενοῦσθαι. γῆ δὲ τίς πάτρας ὅρος.
τίς ἔσθ' ὁ φύσας. τοῦ, κεκήρυξαι πατρός.

ἡσιόδου δὲ εἰπόντος,

ἧ σοὶ δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαν

εὐριπίδης οὕτως ἔφη. (τες τέρπονται.

ἀντὶ πυρὸς μὲν γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον,
καὶ δυσμαχώτερον βλάστον γυναῖκες.

αὖθις ὁμήρου φήσαντος,

γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποπλῆσαι μεμαυῖαν
οὐλομένην. ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.

Εὐριπίδης οὕτω γράφει.

Νικᾷ δὲ χρεία κακῶς τε οὐλομένη
γαστήρ. ἀφ' ἧς δὴ πάμτα γίνεται κακά.

πάλιμ Ἀντιμάχου λέξαντος

ἐκ γὰρ δώρων πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι πέλονται.

Αὐγείας οὕτω λέγει.

Δῶρα γὰρ ἀνθρώπωμ νοῦν ἤπαφεμ. ἠδὲ καὶ ἔργα.

τοῦ δὲ Ἡσιόδου εἰπόντος.

οὐ μὲμ γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινομ
τῆς ἀγαθῆς. τῆς δ' αὖτε κακῆς. οὐ ῥίγιον ἄλλο.

Σιμωνίδης οὕτως ἔφη.

γυναικὸς δ' οὐδὲμ χρῆμ' ἀνὴρ ληΐζεται
ἐσθλῆς ἄμεινομ. οὐδὲ ῥίγιομ κακῆς.

Θεόγνιδος πάλιμ ποιήσαντος,

οὔτι χρήσιμόμ ἐστι νέα γυνὴ ἀνδρὶ γέροντι.
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος.

Ἀριστοφάνης οὕτω λέγει.

Αἰσχρὸμ νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Ἀνακρέοντος δὲ πάλιμ ὧδε γράψαντος.

Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸμ μέλπομαι βρύοντα.

μίγδαις πολυανθέμοις ἀείδων. ὁ δὲ,
καὶ θεῶν δυνάστης. ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.
εὐριπίδης οὕτω φησίν.
ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνον ἐπέρχεται.
οὐδ᾽ αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω.
ψυχὰς ταράσσει. κἀπὶ πόντον ἔρχεται.
τοῦ δ᾽ εὐριπίδου πάλιν εἰπόντος.
ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;
θρασύμαχος οὕτω λέγει.
ἀρχελάῳ δουλεύσομεν, ἕλληνες ὄντες βαρβά(ρω;
ὀρφέως δὲ ποιήσαντος.
ἔστιν ὕδωρ ψυχῇ. θάνατος δ᾽ ὑδάτεσσιν ἀμοιβή.
ἐκ δὲ ὕδατος γαῖα. τὸ δ᾽ ἐκ γαίης πάλιν ὕδωρ.
ἐκ τοῦ δὴ ψυχὴ ὅλον αἰθέρα ἀλλάσσουσα.
ἡράκλειτος οὕτως ἔλεξε.
ψυχῇσι θάνατος ὕδωρ γενέσθαι. ὕδατι δὲ θά
νατος γῆν γενέσθαι. ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται.
ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή.
ἀθάμαντος δὲ τοῦ πυθαγορείου λέγοντος,
ὧδε γεννᾶτο παντὸς ἀρχή. καὶ ῥιζώματα τέσσα

ρα τυγχάνοντι. πῦρ. ὕδωρ. ἀήρ. γῆ. ἐκ τούτων
γὰρ αἱ γενέσεις τῶμ γινομένων.

Ἐμπεδοκλῆς ἔλεξεν οὕτω.

τέσσαρα τῶμ πάντωμ ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε.
πῦρ καὶ ὕδωρ γαῖαν, ἠδ' αἰθέρος ἄπλετον ὕψος.
ἐκ γὰρ τούτων, ὅσα γ' ἦν. ὅσα τ' ἔσται. ὅσα τ' ἔασι.

Πλάτωνος δ' αὖ οὑτωσὶ γράψαντος,

διὰ τοῦτο καὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπωμ ἐπιστήμονες.
οὓς ἂμ διαπλείστου ποιῶνται, θᾶττομ ἀπαλ
λάττουσι τοῦ ζῆμ.

Μένανδρος εἶπεν οὕτως.

ὃμ οἱ θεοὶ φιλοῦσιμ, ἀποθνήσκει νέος.

τοῦ δὲ Ἰσοκράτους εἰπόντος,

δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς προγεγενημένοις τεκ
μαίρεσθαι,

Ἀνδοκίδης οὕτως ἔφη.

χρὴ γὰρ τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερομ γε
νομένοις, περὶ τῶμ μελλόντωμ ἔσεσθαι.

Θεόγνιδος δὲ πάλιμ ποιήσαντος.

χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄσχετος ἄτη
κύρνε, καὶ ἐξευρεῖμ ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῷ.

εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λέληθε
ψυχρὸς ἐὼν, δόλιον δ᾽ ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχει,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν.
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.

εὐριπίδης οὕτω λέγει.

ὦ ζεῦ. τί δῆτα χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἦν,
τεκμήρι᾽ ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ.
ἀνδρῶν δ᾽ ὅτῳ χρὴ τῶν κακῶν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι.

πάλιν εὐριπίδου γράψαντος.

μητρὸς τ᾽ ἐν ᾅδου καὶ πατρὸς τετευχότων,
οὐκ ἔστ᾽ ἀδελφὸς ὅστις ἀμβλαστῇ ποτέ.

σοφοκλῆς οὕτω φησί.

μητρὸς καὶ πατρὸς οὐκέτ᾽ ὄντων, ἀδελφὸν ἄλλον οὐκ ἔξω.

πάλιν εἰπόντος εὐριπίδου. λέξω.

πηλέα τὸν αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη,
γεροντάγωγῶ κἀναπαιδεύω.
πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ.

σοφοκλῆς οὕτω λέγει.

δὶς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ.

καὶ πλάτων οὕτως.

ἄρ' ὡς ἔοικεν ὁ γέρων δὶς παῖς γένοιτ' ἄν.

ὡσαύτως καὶ ἀντιφῶν.

γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφίᾳ.

τοῦ δὲ δημοσθένους λέγοντος.

ὅση μὲμ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι σπουδὴ περὶ τουτομὶ τὸμ ἀγῶνα καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸμ οἶμαι πάντας ᾐσθῆσθαι.

διλῖμος φησὶν οὕτως.

ὅση μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ σπουδὴ καὶ παράταξις γεγένηται περὶ τὸν ἀγῶνα τουτονί, οὐδένα ὑμῶν ἀγνοεῖν ἡγοῦμαι.

πάλιν τοῦ ἰσοκράτους γράψαντος.

ὥσπερ τῶν χρημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενὴς οὖσα.

λυσίας ἐμ τοῖς ὀρφικοῖς οὕτως εἶπε.

καὶ φανερὸς γέγονεμ οὐ τῶν σωμάτων συγγενὴς ὤμ, ἀλλὰ τῶμ χρημάτων.

ὁμήρου πάλιν εἰπόντος.

ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσες.

ἔσσεαι, οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν.
νῦν δ᾽ ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφέστασαν θανάτοιο
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ᾽ ὑπαλύξαι.
ἴομεν, ἢ καί τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν.

Θεόπομπος οὕτως ἔφη.

εἰ μὲν γὰρ ἦν τὸν κίνδυνον τὸν παρόντα διαφυγόντας ἀδεῶς διάγειν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, οὐκ ἂν ἦν θαυμαστὸν φιλοψυχεῖν· νῦν δὲ τοσαῦται κῆρες τῷ βίῳ παραπεφύκασιν, ὥστε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον αἱρετώτερον εἶναι δοκεῖν.

τοῦ δὲ χίλωνος εἰπόντος,

ἐγγύη πάρα δ᾽ ἄτα,

ἐπίχαρμος οὕτως ἔφη.

ἐγγύα ἄτας θυγάτηρ. ἐγγύα δὲ ζαμίας.

ἱπποκράτους δὲ φάντος,

ἐπιβλέπειν οὖν δεῖ καὶ ὥρην. καὶ χώρην. καὶ ἡλικίην. καὶ νόσους,

εὐριπίδης οὕτω γράφει.

ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς, πρὸς τὰς διαίτας
τῶν ἐνοικούντων πόλιν τε γῆν ἰδόντας,
νόσους σκοπεῖν χρεὼν.

ὁμήρου πάλιν ποιήσαντος,

μοῖραν δ' οὔ τινα φημὶ πεφυγμένον ἔμμεναι

ἀρχῖνος οὕτω λέγει. (ἀνδρῶν,

πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ὀφείλεται ἀποθανεῖν. ἢ
πρότερον, ἢ ἐς ὕστερον.

τοῦ δὲ δημοσθένους ὡσαύτως εἰπόντος,

πέρας μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις τοῦ βίου πέφυ
κε θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν κα
θείρξας τηρῇ,

φανοκλῆς οὕτω φησίν.

ἀλλά τοι μοιράων νῆμ' ἄλυτον. οὐδέ πω ἐστὶν
ἐκφυγεῖν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

πλάτωνος δὲ γράψαντος,

ἀρχὴ μὲν ἔρωτος ὅρασις. μέσον δὲ τὸ πάθος ἐλ
πίς. τρέφει δὲ μνήμη. τηρεῖ δὲ συνήθεια.

φιλήμων οὕτως ἔφη.

ὁρῶ τι πάντες πρῶτον. εἶτ' ἐθαύμασαν.

εἶτ᾽ ἐπεθεώρησαν. εἶτ᾽ εἰς ἐλπίδα ἐνέπεσον
οὕτω γίνεται ἐκ τούτων ἔρως.
ἐμπεδοκλέους δ᾽ εἰπόντος,
ἤδη γάρ ποτ᾽ ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε.
θάμνος τ᾽ οἰωνός τε, καὶ εἰν ἁλὶ ἔλλοπος ἰχθύς.
εὐριπίδης οὕτω λέγει.
θνήσκει δ᾽ οὐδὲν τῶν γιγνομένων.
διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο,
μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν.
αὐτοῦ δὲ πάλιν φήσαντος,
ἐπεὶ τά γ᾽ ἀρκοῦντ᾽ ἱκανὰ τοῖς σώφροσιν,
ἐπίκουρος οὕτως εἶπε.
πλουσιώτατον αὐτάρκεια πάντων.
τοῦ δ᾽ ἀριστοφάνους εἰπόντος.
βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν.
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.
ἐπίκουρος οὑτωσὶ λέγει.
δικαιοσύνης καρπὸς μέγιστος ἀταραξία.
εὐριπίδου πάλιν φήσαντος.
οὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδὲ εἷς.

εἰς ὅμ τινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς.
πλὴμ ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτά.

δίφιλος οὕτω πως μεταφράζει.

οὐκ ἔστι βίος ὃς οὐ κέκτηται κακά.
λύπας. μερίμνας. ἁρπαγάς. στρέβλας. νόσους.
τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανεὶς
ἀνέπαυσε τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνῳ.

εὐριπίδου δ' αὖθις εἰπόντος.

χρόνος δὲ δείξει. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼμ
ἢ χρηστὸμ ὄντα γνώσομαί σε ἢ κακόν.

σοφοκλῆς οὕτω φησί.

πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν. ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν
καὶ πάντ' ἀκούωμ, πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.

ὄντωμ καὶ ἄλλωμ πλείστωμ. ἃ παρὰ ποιηταῖς τε
καὶ λογογράφοις εὑρήσεις εἰ προσέξεις τὸμ νοῦν.
ἀρκεῖ καὶ ταῦτα πρὸς τὴμ τῆς ἀλλήλωμ συλλα
γωγίας. ἢ εἰ βούλει, μεταφράσεως ἔνδειξιμ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ἩΡΩΕΛΕΓΕΙΑ. ΠΕΡῚ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ̂ ΒΙΟΥ.

ἓν δὲ τὸ κάλλιστον χῖος ἔειπεν ἀνήρ.
οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι,
στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐστιν ἑκάστῳ
ἀνδρῶν, ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχει πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν, οὔδὲ θανεῖσθαι.
οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νηπίοις ταύτῃ κεῖται νόος. οὐδὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου περὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν, τλῆθι χαριζόμενος.

Φιλήμονος εἰς τὸ αὐτό.

ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια
τὰ θηρί'. οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος.

οὔτ᾽ εἰς ἔλεγχον αὐτῶν οὐδὲν ἔρχεται.
οὔτ᾽ ἄλλο τοιοῦτ᾽ οὐδέν ἐστιν αὐτοῖς κακὸν
ἐπακτόν. ἣν δ᾽ ἂν εἰσενέγκηται φύσιν,
ἕκαστον εὐθὺς καὶ μόνον ταύτην ἔχει.
ἡμεῖς δ᾽ ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον.
δουλεύομεν δόξαις εὑρόντες νόμους
προγόνοισιν οὐκ ἔστ᾽ ἀποτυχεῖν κακοῦ.
πρόφασιν δ᾽ ἀεί τιν᾽ ἐξευρίσκομεν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Νὴ δία τὸν μέγιστον ὤιμην σωσία
ἐγὼ πρότερον, τοὺς πένητας ζῆν μόνον
ὀδυνωμένους. τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον
ἱλαρόν τ᾽ εἶναι, καὶ φέρειν εὐθυμίαν.
νῦν δὲ διαφέροντα τοῖς καθ᾽ ἡμέραν
δαπανήμασι δὴ τὸν βίον ὁρῶ μόνον·
λύπας δ᾽ ἔχοντας μείζονας, τοὺς μείζονας.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι δέσποτα
ἄνθρωπος ὤν, ἄνθρωπος. ἄλλως οὖν βοᾷς.
τὸν ζῶντ᾽ ἀνάγκη πόλλ᾽ ἔχειν ἐστὶ κακά.

Μενάνδρου εἰς τὸ αὐτό.

Εἴ τις προσελθών μοι θεῶμ λέγει κρατῶμ
ἐπὰν ἀποθάνῃς, αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἔσῃ.
ἔσῃ δ' ὅ,τι ἂν βούλῃ. κύων. πρόβατον. τράγος.
ἄνθρωπος. ἵππος. διαβιῶναι γάρ σε δεῖ,
εἱμαρμένομ τοῦτ' ἐστὶν, ὅ,τι βούλει δὲ ἑλοῦ.
ἅπαντα μᾶλλον εὐθὺς εἰπεῖν ἂν δοκῶ
ποίει με, πλὴν ἄνθρωπον. ἀδίκως εὐτυχεῖ.
κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῶον μόνον.
ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει
ἑτέρου θεραπείαμ. ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων,
ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ.
ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐμ ἑτέρᾳ τροφῇ
ἐστίμ. ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸμ κρείττονα.
ἄμθρωπος ἐὰμ ᾖ χρηστός. εὐγενής. σφόδρα
γενναῖος, οὐδὲμ ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει.
πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων. δεύτερα
ὁ συκοφάντης. ὁ κακοήθης τρίτα λέγει.
ὄνον γενέσθαι κρεῖττομ, ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανεστέρομ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὅς τις πένης ὤν, ζῆμ ἐν ἄστει βούλεται,
ἀθυμότερον αὐτὸμ ἐπιθυμεῖ ποιεῖν.
ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν
δυνάμενομ ἐμβλέψῃ, τότ' αὐτὸν ἔστ' ἰδεῖμ
ὡς ἄθλιον ζῆμ καὶ ταλαίπωρον βίομ.
κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ.
ἐν ἀγρῷ γὰρ οἰκῶμ, οὐ σφόδρ' ἐξήλεγχε τό,
τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης.
εἶχε δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαμ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἅπαντα τὰ ζῶα ἐστὶ μακαριώτατα.
καὶ νοῦμ ἔχοντα μᾶλλομ ἀνθρώπου πολύ.
τὸμ ὄνομ ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως.
τούτῳ κακὸμ δι' αὐτόμ, οὐδὲν γίγνεται.
ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκε, ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίωμ κακῶμ,
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσποριζόμεμ.
λυπούμεθ' ἄμ πτάρῃ τις, ἂν εἴπῃ κακῶς

ὀργιζόμεθ'. ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον,
σφόδρα φοβούμεθ'. ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ δεδοί
ἀγωνίαι. δόξαι. φιλοτιμίαι. νόμοι. (καμεν.
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

μιμνέρμου ἡρωελεγεῖα. ἐς τὸ αὐτό.

ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη.
ἔαρος ὅτ' αἶψ' αὐγῇ αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πηχύϊον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα. πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν. κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου.
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο. μίνυνθα δὲ γίνεται ἥβης
καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥ
αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίοτος. (ρης,
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ γίνεται. ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται. πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει.
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται. ὧν τε μάλιστα
ἱμείρων, κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς ἀΐδην.
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον. οὐδέ τίς ἐστιν

ἀνθρώπων, ᾧ ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδῷ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα. τὸ δ' ἀργαλέομ καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται.
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμομ. ὅτ' ἄγνωστον τίθει ἄν
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν. (δρα

τιμοκλέους ἐς τὸ αὐτό.

Ὦ τᾶμ, ἄκουσον ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶομ ἐπίπονον φύσει.
καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖμ φροντίδων ἀνεύρατο
ταύτας. ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβών,
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον εἰ βούλει σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν γὰρ πένης,
πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν τήλεφον
γενόμενον, οὕτω τὴμ πενίαμ ῥᾷον φέρει.
ὁ νοσῶμ τι μανικόμ, ἀλκμέμονα ἐσκέψατο.

ὀφθαλμιᾷ τις, εἰς φιν' ἴδε τυφλόν.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ νιόβη κεκούφικε.
χωλός τίς ἐστι, τὸν φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τίς ἀτυχεῖ, κατέμαθε τὸν οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζονα ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος,
τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

διφίλου.

ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθους.
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα.

τοῦ αὐτοῦ.

ἄνθρωπός εἰμι. τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ,
πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει.

φιλήτου.

ἦ μὲν δὴ πολέεσσι πεφύρησαι χαλεποῖσι
θυμέ. γαληναίη δ' ἐπιμίσγεαι οὐδ' ὅσον ὅσσον.
ἀμφὶ δέ τοι νέαι αἰὲν ἀνίαι τετύχασι.

πομπηίου μακροῦ.

Αἰεὶ τῶν τέκνων στερχθὲν ὅσον πλεῖστον θέμις.
ὦ πολλὰ στέρξαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι.

μητέρα τί προσλάζυσθε κἀξαίρεσθέ μου.
βούλεσθ' ἀθύρειν, παίζετ' ὦ νέαι φρένες.
ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου.

εὐφρονος.

ὦ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν
πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς.

εὐριπίδου.

εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι,
μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς. τοῦ αὐτοῦ.
ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλά. κἠ μέλαινα νὺξ,
τίκτει βροτοῖσι. τοῦ αὐτοῦ.
οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ταῖς τύχαις βεβηκότα,
ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐς ἀεὶ δοκεῖν.
ὁ γὰρ θεὸς πως, εἰ θεὸν σφε χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος. οἱ δ' ὑπέρφρονες
καὶ τῷ παρόντι, τοὐπιὸν πιστούμενοι.

τοῦ αὐτοῦ.

πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν, μεταβολάς τε τῆς τύχης.

Ἡσιόδου.

Πλείη μὲν γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισ' ἐφ' ἡμέρῃ, αἱ δ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.

Ἀπολλοδώρου.

Ἀπραγμόνως ζῆν ἡδὺ, μακάριος βίος
καὶ σεμνὸς, ἂν ᾖ μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων.
ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὄντα, δεῖ
εἶναι πίθηκον. ὢ ταλαιπώρου βίου. Θεόγνιδος.
Ὤμοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο.
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

πολιτικοί.

Ἀλλ' ἦν οὐδὲν ὡς ἔοικεν εὐτύχημα τοῦ βίου
ζάλης καὶ λύπης ἀμιγές. οὐδέ τις εὐθυμία.
μὴ συναναφυόμενον ἔχουσα καὶ τὸ κνίζον.
καὶ γὰρ καὶ ῥόδον εὔοσμον φρίσσει πικρὰς ἀκάν
ἥλιόν τε τὸ βλέφαρον σκοτίζουσι νεφέλαι. (βασ.
καὶ φθόνος ἐπιφύεται τοῖς τὸ καλὸν ἀσκοῦσι.
καὶ πᾶν εὐτύχημα λαμπρὸν, πᾶν τὸ σεμνὸν τοῦ
φέρει καὶ τὸ δυστύχημα συνανακεκραμένον. (βίου

ΣΩΤΆΔΟΥ· ὅτι ὁ ΒΊΟΣ ΠΟΛΛΩ͂Ν ΦΡΟΝΤΊΔΩΝ ἈΝΆΜΕΣΤΟΣ.

τὸς γὰρ ἐών. παντογενὴς ὁ πάντα γεν
νῶν, οὐ κρίνει δικαίως τὰ κατ' ἄνθρωπον
ἕκαστον. καὶ γὰρ κατὰ γαῖαν τὰ κακὰ πέφυ
κεν ἀεί. καὶ τοῖς μεγάλοις κακοῖς γέμει ὁ κό
σμος. ὅτι πάντες ὅσοι περισσὸν ἠθέλησαμ
εὑρεῖν, ἢ μηχανικὸν ποίημα, ἢ σοφὸν μάθη
μα, οὗτοι κακὸν εἰς τὸν θάνατομ τέλος ἐποίη
σαν. ὑπὸ τοῦ γεννήτορος κόσμου κακῶς παθόν
τες. σωκράτην ὁ κόσμος πεποίηκε σοφὸμ εἶ
ναι. καὶ κακῶς ἀνεῖλε τὸμ σωκράτημ ὁ κόσμος.
ἐμ τῇ φυλακῇ κώνειομ ὅτι πιὼμ, τέθνηκε. πο
λύποδα φαγὼν ὁ διογένης ὠμὸν, τέθνηκεμ.
αἰσχύλῳ γράφοντι, ἐπιπέπτωκε χελώνη.
σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς, πνιγεὶς τέ
θνηκε. κύνες οἱ κατὰ θρᾴκην εὐριπίδην
ἔφαγον. τὸμ θεῖον ὅμηρομ λιμὸς κατεδαπά
νησεν.

τέλητος ἐκ τοῦ περὶ βίου.

Εἰ δὲ δεῖ τὸν εὐδαίμονα βίον ἐκ τῶν πλεοναζουσῶν ἡδονῶν συγκρῖναι, οὐδεὶς φησὶν ὁ κράτης εὐδαίμων γεγονὼς ἂν εἴη. ἀλλ᾽ εἰ θέλεις ἐκλογίσασθαι ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ πάσας τὰς ἡλικίας, εὑρήσει πολλῷ πλείους τὰς ἀλγηδόνας. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ παντὸς χρόνου ὁ ἥμισυς ἀδιάφορος ἐν ᾧ καθεύδω. εἶθ᾽ ὁ πρῶτος ὁ κατὰ τὴν παιδοποιίαν ἐπίπονος. πεινᾷ τὸ παιδίον, ἡ δὲ τροφὸς κατακοιμίζει. διψᾷ, ἡ δὲ λούει. κοιμηθῆναι θέλει, ἡ δὲ κρόταλον ἔχουσα ψοφεῖ. εἰ δ᾽ ἐκπέφευγε τὴν τιτθήν, παρέλαβε πάλιν ὁ παιδαγωγός. παιδοτρίβης. γραμματοδιδάσκαλος. ἁρμονικός. ζωγράφος. προάγει ἡλικία, προσγίνεται ἀριθμητικός. γεωμέτρης. πωλοδάμνης. ὑπὸ τούτων πάντων μαστιγοῦται. ὄρθρου ἐγείρεται. σχολάσαι οὐκ ἔστιν. ἔφηβος γέγονεν. ἔτι πάλιν τὸν κοσμητὴν φοβεῖται. τὸν παιδοτρίβην. τὸν ὁπλομάχον. τὸν γυμνασίαρχον. ὑπὸ πάντων

τούτωμ μαστιγοῦται. παρατηρεῖται. μαχ-
λίζεται. ἐξ ἐφήβων ἐστί. καὶ ἤδη εἴκοσι ἐτῶν,
ἔτι φοβεῖται. καὶ παρατηρεῖ καὶ γυμνασίαρ-
χον. καὶ στρατηγὸν παρακοιτεῖν ὅπου δεῖ. οὗ-
τοι παρακοιτοῦσι, φυλάττειν καὶ ἀγρυπνεῖν.
οὗτοι φυλάττουσιν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν.
οὗτοι ἐμβαίνουσιν. ἀνὴρ γέγονε καὶ ἀκμάζει,
στρατεύεται. καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς πόλε-
ως. πολιτεύεται. στρατηγεῖ. χορηγεῖ. ἀγωνο-
θετεῖ. μακαρίζει ἐκεῖνομ τὸμ βίον, ὃν, παῖς
ὢν ἐβίωσε. παρήκμασε καὶ ἔρχεται εἰς γῆ-
ρας, πάλιν παιδοσοφίαμ ὑπομένει. καὶ ἐπι-
ποθεῖ τὴμ νεότητα καὶ ἡ νεότης μοι φίλομ.

τὸ δὲ γῆρας, βαρύτερομ Αἴτνης.

οὐχ ὁρῶ οὖμ πῶς εὐδαίμονα

τις βίον ἔσται βεβιωκώς,

εἴπερ δεῖ τῶν πλεο-

νασμῶν τῶν ἡδο-

νῶν ἐκμε-

τρῆσαι.

με τὸν βίον ἄνθρωπε δέξαι σου παρα
μέτην ἔτυχες. εὗρες. ἔλαβες. κατέ
σχες μου τὰς τρίχας, μὴ πρὸς ῥαστώνην
ἐκδοθῇς, μὴ πρὸς τρυφὴν χωρήσῃς. μὴ δὲ φρο
νήσῃς ὑψηλά, καὶ πέρα τοῦ μέτρου. γυμνόν με
βλέπεις μόνον. γυμνόν μου καὶ τὸ τέλος. ὑπὸ
τοὺς πόδας μου τροχοί, βλέπε μὴ κυλισθῶσι.
περὶ τὰς κνήμας μου πτερά, φεύγω παρίπτα
μαί σου. ζυγὰ κατέχω τῇ χειρί, φοβοῦ
τὰς μετακλίσεις. τί με κρατεῖς.
σκιὰν κρατεῖς. πνοὴν κρατεῖς
ἀνέμου. τί με κρατεῖς.
καπνὸν κρατεῖς. ὄ
νειρον. ἴχνος
πλοίου.

ΤΟΥ͂ ΣΟΦΩΤΆΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ͂ ἼΑΜΒΟΙ,

ΕἸΣ ἈΡΕΤᾺΣ ΚΑῚ ΚΑΚΊΑΣ.

Ἡ ἈΓΆΠΗ.

ἔσωθε πηγὴ καὶ περιῤῥέω κύκλῳ.
τὰς γὰρ ἁπάσας ἀρετὰς σφίγγω κύκλῳ.

τὸ μῖσος.

μηνιθμόν. ὀργήν. συμπλοκὴν δόλου. φθόνομ.
καὶ χαλεπὸμ πᾶν συλλαβὸμ φέρω πάθος.

ἡ ἐξουσία.

ὑπηρετεῖ μου τῷ κράτει χοῦς ἐν βίῳ.
καὶ κυριεύω τοῦ λόγου ἄτερ λόγου.

ἡ φρόνησις.

συμβάλλομαι μὲμ ἐκ μακρᾶς ἐμπειρίας.
τιθῶ δὲ σεπτοὺς τοὺς ἐμὲ κεκτημένους.

ἡ ἀφροσύνη.

ἔοικα τυφλοῖς. ἢ διύγροις ἐμβρύοις,
ἐκ σπαργάνωμ στέρξασα τὴμ ἀγνωσίαν.

Δικαιοσύνη.

ἐγὼ συνιστῶ τῷ ζυγῷ μου τὰς πόλεις.
καὶ πύργος αὐταῖς χρηματίζω καὶ τάφρος.

Ἡ ἀδικία.

Ἀρχὴ μάχης ἔγωγε καὶ μήτηρ φόνου.
καὶ τεῖχος εὐρὺ τῷ ψεύδει καταστρέφω.

Ἡ ἀμδρεία.

Ἐγὼ διδάσκω τοὺς ἀρηϊμανίους.
πότε. πρὸς οὕς. πῶς. καὶ δι' οὓς μαχητέον.

Ἡ δειλία.

Στερῶ στεφάνων. καὶ σκύλωμ. καὶ λαφύρωμ.
Ὅσοι μένειν στέργουσιν ἐμτὸς οἰκίσκωμ.

Ἡ σωφροσύνη.

Τὸμ σώφρομα ζῆμ ἠρετισάμημ βίομ.
φεύγουσα τὴμ ἄθεσμον ἀκολασίαν

Ἡ ἀκολασία.

Αἰσχρῶν γυναικῶν συμπλοκαί. μέθη. κάρος.
ἐμοὶ προσεκρίθησαν ἐκ βρεφουργίας.

Ἡ ἀλήθεια.

Φῶς χρηματίζω. καὶ λύχνος τοῖς χρωμένοις.
πρώτη τέλουσα τῶμ θεοῦ θυγατέρωμ.

Τὸ ψεῦδος.

Ὑπόστασιν σχεῖμ ἀδυνατῶμ ἰδίαμ.

Καὶ τὴμ ἐμυπόστατομ ἥττω πολλάκις.

ἡ ἐλπίς.

τἀνεῦρ' ἀνορθῶ τὰ παραλελυμένα.

καὶ τοὺς ῥαθύμους ἐξεγείρω πρὸς πόνους.

ἡ ἀνελπιστία.

ἔκλεισα πολλοῖς τὰς παραδείσου πύλας.

ὅσοι ῥάθυμοι ἀφελῶς εἵλομ τό με.

ἡ προσευχή.

ἐγὼ μόνη δίδωμι τοῖς στέργουσί με,

τῷ δημιουργῷ προσλαλεῖμ κατὰ μόνας.

ἡ ῥαθυμία.

οὐπώποτε τρόπαιομ ἀμεστησάμημ.

Ἀεὶ γὰρ ὑπνῶ καὶ φιλῶ χάσμην μόνην.

ἡ ταπεινοφροσύνη.

εἰς οἷον ὕψος τοὺς ἐμοὺς ἄγω φίλους.

τρανῶς τελώνης μαρτυρεῖ μου τὸ κράτος.

ἡ ὑψηλοφροσύνη.

Ἀεὶ κατασπῶ καὶ κάτω ποιῶ ῥέπειμ.

Καὶ μαρτυρεῖ νοῦς ὁ σκότος χρηματίσας.

ἡ ἐλεημοσύνη.

ὁ σχὼν μὲ πιστὴμ τῷ βίῳ τούτῳ φίλην,
ἑαυτὸμ ἴσον τῷ θεοῦ θείῳ λόγῳ.

ἡ ὠμότης.

ὅσον κακῶν αἴτιος ὁ σκιφὸς βίος,
ὁ πλούσιος πρόχειρος εἰς ἁμαρτίαν.

ἡ χαρά.

τείνω τὰ νεῦρα. καὶ κρατύνω τὸμ τόνον.
ὁρμῆς δ' ἐμπιπλῶ τοὺς παραλελυμένους.

ἡ λύπη.

τὰ νεῦρα συνθλῶ. καὶ παραλύω τόνομ.
ἐργάζομαι δὲ καὶ λογισμῶν ἐκστάσεις.

ἡ γραμματική.

τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω.
καὶ λέξιμ ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.

ἡ ῥητορική.

ἐγὼ πνέω πῦρ κατὰ τῶμ ἀντιπάλωμ.
στομῶ δὲ γλῶσσαμ, ὡς ψυχρῶ τῇ διπλόῃ.

ἡ φιλοσοφία.

ἴσον θεῷ τίθημι τὸμ στέργοντά με.
τὴμ γνῶσιν αὐτῷ τῶν ὅλωμ δωρουμένη.

Ἡ γεωμετρία.

ἐγὼ πολλοὺς ἀγνώστους, γνώστας δεικνύω,
διὰ μετρικῶμ σημείωμ σχοινισμάτωμ.

Ἡ ἀστρονομία.

ἐγὼ τὸμ νοῦν λεπτύνω τῶν μυουμένωμ.
τοῦ προθεωρεῖμ τὸ συμφέρομ τοῦ χρόνου.

Ἡ ἰατρική.

ἐν ὑγιείᾳ ὄντας, αὐξάνω τάχος.
εἰ δὲ πρὸς τέλος, θᾶττον πέμπω τῷ τάφῳ.

Ἡ τεκτονική.

ὕλημ τὴμ ἀνείδεομ εἰς εἶδος φέρω.
καὶ ἀλλοποιῶ τοῖς ὁποσοῦμ χρωμένοις.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΑΝΑΓΩΓΑΙ.

ΑΝΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΝΤΑΛΟΝ.

Πάλιν ἡμᾶς ἐπὶ τὰς ποιητικὰς θύρας ἀνθέλκετε, ἀφ᾽ ὧν μόλις ἐπὶ τὴμ φιλόσοφομ αὐλὴμ μετῳκίσθημεν, ἢ ἀνθειλκύσθημεν. ἐγὼ δὲ κἂν ἀπώκνησα πρὸς τοιαύτην παλινῳδίαν, εἰ μὴ τὸ προβεβλημένον παρ᾽ ὑμῶν, κρείττονος ἐδεῖτο τῆς ἐπισκέψεως. ἐπὶ γυμνὸμ μὲν γὰρ τὸν μῦθον, οὐκ ἄν ποτε ἀφίξωμαι ἑκώμ. εἰ δέ τις αὐτῷ κρείττωμ τοῦ φαινομένου ὑποκάθηται ἔννοια, δεήσαμ ποτὲ κατιέναι ἀπὸ τοῦ τῆς φιλοσοφίας ὕψους, ἐφήσω τῇ γλώττῃ, ὥσπερ ῥεύματι πρὸς τὸ κάταντες φερομένῳ. δεῖ γὰρ τὸν φιλόσοφομ μὴ ἀεὶ πάνυ ἀψύχως ἔχειν πρὸς τὰς τῶν ὄντων ὑπεροψίας, ἀλλὰ καὶ φιλόμυθον εἶναι πάνυ, καὶ σπουδάζειμ περὶ τὰ παίγνια. παιδικὰ δὲ φιλοσόφῳ, μῦθος καὶ λέξις ἐπιτερπὴς καὶ ἱστορία. ἢ

διαχέουσα τὴν ψυχὴν καὶ συστέλλουσα. παίξωμεν οὖν καὶ ἡμεῖς ἀδολεσχοῦντες, περὶ τὸν ἐκ διὸς φύντα τάνταλον. καὶ θεασώμεθα τοῦτον τῷ λόγῳ, ὅπως τῷ ἀέρι τὸν πάντα χρόνον περιπτάμενος, δειμαίνει μὲν τὴν ὑπερτέλλουσαν πέτραν. ἥτις ἀδαμαντίνοις ὥσπερ καλλωδίοις ἀπῃωρημένη, καὶ μικρόν τι τῆς ἐκείνου ὑπερανέχουσα κεφαλῆς, φοβεῖ τῷ μέλλειν κατιέναι. οὐ κάτεισι δέ. ὁ δέ, τῷ φόβῳ κυμαίνεται. καὶ ταύτην δίδωσι δίκην τῆς ἀκολάστου γλώττης. πρὶν δὲ τὰ περὶ τοῦ παιδὸς ἐξετάσαι, τὸν τούτου πατέρα καταινοήσωμεν. ὅστις ἐστὶν ὁ ζεύς. ἐμοὶ δὲ τοῦτο δοκεῖ σπουδῆς ἄξιον, πῶς ἀμφίβολον αὐτῷ τὴν γονὴν ὁ τοῦ δράματος ὑποκριτὴς προσμαρτύρεται.

Διὸς πεφυκὼς ὡς λέγουσι τάνταλος.

Ἀλλ' ἐπεὶ πλάτος ὑπανοιγόμενον τῶν θεωρημάτων ὁρῶ, δοκεῖ μοι ὥσπερ τελετῇ τινὶ τῷ λόγῳ προσέρχεσθαι. αἱ γὰρ τελεταί, σωματικὰ τούτων τὰ παραπετάσματα. ἣν δὲ εἰ

σω τῶν ἀδύτων χωρήσῃ τις, φῶς ἐκεῖ καθα-
ρόν. καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀπογύμνωσις. τὸν δία
τοίνυν οἱ ἕλληνες, ἄλλος ἄλλαις ἐννοίαις κα-
τεμερίσαντο. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν, πρῶτον τοῦ
παντὸς ὑπονοοῦσι δημιουργόν. ὃν δὴ διὰ τοῦ-
το, καὶ ζῆνα. καὶ δία προσηγορεύκασιν. ἐκεῖνο
μὲν, ὡς τῆς ζωῆς τοῖς οὖσι χορηγόν. τοῦτο δὲ,
ὡς αἰτίαν τινὰ διὰ πάντων τῶν ὄντων φοιτή-
σασαν. ὃν δὴ καὶ τρίτον ποιοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἑνός. ἓν
γάρ φασι τὸ ἐκ πάντων καὶ πρὸ πάντων. μεθ'
ὃν ἰδέας. καὶ ἐφεξῆς τὸν δημιουργόν. τοῦτον
γὰρ ἀμέσως προσάπτουσι τοῖς ποιήμασιν. οἱ δέ
τινες ταύτην μὲν τὴν αἰτίαν ἐγύμνωσαν φαι-
νομένην ὅτι τινὶ φύσει, τὴν προσηγορίαν ταύτην
ἐπιφημίζουσιν. ἥτις ὁ δεύτερος πλάνης ἐστὶ,
ζεὺς τοῖς ἀστρολόγοις ἐπονομαζόμενος. ὅτι τοῦ
ὑπερκειμένου τούτου φθαρτικοῦ τυγχάνοντος
ταῖς γενέσεσιν, οὗτος οἷς ἂν ἄλλως σχηματίζό-
μενος. ἢ ὑφαιρεῖται τῶν κακιόνων, ἢ προστί-
θησι τὰ καλλίονα. τοιαύτη μὲν καὶ ἡ δευτέρα

δόξα περὶ τοῦ διὸς τοῖς ἕλλησιν. ἡ δὲ τρίτη ἱστορι-
κωτέρα ἴσως καὶ ἀληθεστέρα. αὐτόν τε γὰρ καὶ τὸν
πατέρα τούτου κρόνον οἱ μῦθοι, ἀπὸ κρήτης γεν-
νῶσι. καὶ τὸν μὲν οὐκ ἴσασιν ὅπου γῆς κατορώρυκται.
τὸν δὲ, τὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ δεικνύουσι κολωνόμ. ἃ
τα τὴν θνητὴν ὑπεραναβάντες φύσιν, ἀγχισπόρους
ποιοῦσι τῆς οὐσίας τῆς κρείττονος. καὶ πρὸς τὸ
τῆς θεότητος εἶδος μεταβιβάζουσι. τούτῳ δὴ τῷ
λόγῳ καὶ ὁ ἑρμῆς προστίθεται ὁ τρισμέγιστος. τὰ ἄλ-
λα γὰρ παραθεωρῶν τοῖς μύθοις, τοῦτομ δὴ μό-
νομ γυμνὸν ἐδέξατο. καὶ πρὸς τὴν ἐκείνου μίμη-
σιν διερεθίζει τὸν τάνταλον. ἡμῖμ μὲμ οὖν εἰ
μὲν πρὸς τὴμ ἱστορίαν τὸμ μῦθον μεταχει-
ριζοίμεθα, οὐδὲμ μέγα ἔσται σωματικὰς γεμ-
νήσεις τοῦ ταντάλου συνελοχόσιν. ἀλλ' οὐ
δ' εἰ πρὸς τὸ ἄκρον τὸν λόγομ ἀνατείνοιμεμ, ἄ-
ξιόν τι τῆς φιλοσόφου σπουδάσομεμ σκέψε-
ως. τὰ γὰρ ἐκ τῶν μαθημάτωμ, οὐχ ὑπάρξεις
ἀλλ' ἢ σχήματα, καὶ ποιότητες. λεγέσθω τοί-
νυν παρ' ἡμῶμ ζεὺς, ὁ χορηγὸς ζωῆς τοῖς ὅ-

λοις θεός. Τάνταλος δὲ τὸ αἰθέριον πῦρ. πέτα
ται, γὰρ δι' ὅλων τῶν σφαιρῶν. καὶ φύσιν ἔχει ἄνω
κάτωθεν ἅλλεσθαι. τοῦτο γοῦν τὸ αἰθέριον
πῦρ, ὃ παρὰ τοῖς ῥαψῳδοῖς τάνταλος, τῷ ἀέρι
πέφυκεν ἐπερχόμενον. τῷ γὰρ πέρατι τῆς τοῦ
πυρὸς σφαίρας, ἡ ἀρχὴ τῆς τοῦ ἀέρος προσή
πται. λεπτότερον δὲ τοῦ ἀέρος τυγχάνον τὸ
πῦρ, ὥσπερ ὀχήματί τινι, τούτῳ ἐπελαφρί
ζεται. ὁ δὲ ὑπερτέλλων τὴν τούτου κεφαλὴν
λίθος, ὁ κατὰ τὸν ἐμπεδοκλέα σφαῖρος ἐστίν.
ὡς δ' ἂν ἡμεῖς φαίημεν, ἡ ἀπλανὴς κυκλοφο
ρία. ὁ μὲν γὰρ ἀήρ, τὸ πῦρ ὑποβέβηκε. τὴν
δὲ ἀπλανῆ σφαῖραν, τὸ πῦρ. ἥ τις δή, ὥς
περ χερμὰς ἐπιβεβάρηται, καθάπερ
τινὶ κορυφῇ, τῇ πρώτῃ ἐπιφανείᾳ τοῦ πυ
ρός. αὕτη δὲ ἡ ἀπλανής, τῇ ἀπαύστῳ καὶ ταχείᾳ
περιαγωγῇ τῆς κινήσεως, δοκεῖ μὲν πιέζειν τὸ
πῦρ. ἵνα μηδὲν τι καινὸν ἐν τοῖς περικυκλονή
τοις στοιχείοις γένηται. οὐ διαφθείρει δέ. ἀλλὰ τὸ
μὲν ὥσπερ ὑπερπέφρικε. δὲ δεδόαθω γὰρ τοῦτο τῆς

τοῦ μύθου ἐξουσία, συναγόμενόν τε καὶ συνειλούμενον. ὁ δὲ περιελιττόμενος κύκλος, ἀφαιρεῖται αὐτῷ ἀεὶ τοῦ λέους, τὸν ἅπαντα χρόνον ζωογονῶν ἀλλ' οὐ φθείρων. τὸ δὲ ἀμφιβάλλειν τὸν ὑποκριτὴν περὶ τῆς τούτου γενέσεως, ταύτην μοι ὑποβάλλει τὴν ἔννοιαν.

ὅτι τετολμήκασι τινὲς τῶν στωϊκῶν, πυρώδη τὴν φύσιν τῷ τοῦ παντὸς προσάψαι δημιουργῷ, ἀλλ' οὐχ ἥ γε ἀκαδημία. οὔθ' ἡ πρεσβυτέρα. οὔθ' ἡ νεωτέρα τοῦτον τὸν λόγον ἐδέξατο. ἀσώματον δὲ τοῦτον ὡρίσαντο. καὶ πρὸς μηδὲν τῶν στοιχείων ἐοικός τι ἔχοντα. διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ λόγος ἀμφιβάλλει περὶ τὰς τοῦ ταντάλου γονάς. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ τὸ πῦρ γεγενῆσθαι, ταῖς δημώδεσι παραχωρεῖ ὑπολήψεσι. σπουδάζεται γὰρ φιλοσοφία κἀπὶ τοῖς δράμασι. καὶ διὰ τοῦτο ὅπερ ἀπεμφαῖνον τοῦ μύθου πρὸς τὸν ἀληθῆ λόγον εὑρίσκων τῷ συρφετῷ δίδωσι τοῦ πλήθους. ἀλλὰ πῶς ἄνω ὁ τάνταλος ἦν. πῶς δὲ τῆς κάτω γενέσεως πεφυκὼς ἀπὸ τε

λέσμα, συνδιῆκ τοῦτο θεοῖς. πῶς δὲ καὶ διαιτώμενος τούτοις, ἔκφορα τὰ ἐκείνων μὲ ποιεῖ μυστήρια. καὶ διὰ τοῦτο ἑώρακτο. καὶ τὸν λίθον παφόβητο. φημὶ τοίνυν ἐγὼ ὡς ἀρχὴ τῶν ἐν γενέσει τὸ πῦρ. ἡμῖν τε γὰρ εἰς τὴν σωματικὴν οὐσίαν συντελεῖ, καὶ μέρος γίνεται τῆς συνέσεως τὸ κουφαιότατον. ἀλλὰ καὶ πᾶν αἰσθητὸν φύσιν ἔχον ὁρᾶσθαι, κἂν μὴ ὁρῶτο ἐπιπροσθοῦντος αὐτῷ τινὸς σώματος, αὐτὸ δὴ τὸ ὁρᾶσθαι τῆς πυρώδους οὐσίας μετείληφε. τὴν δὲ ἀπλανῆ σφαῖραν παῖδες ἑλλήνων πέμπτον σῶμα ὑποτιθέμενοι, οὐδέν τι λυσιτελεῖν ἡμῖν εἰς τὴν γένεσιν οἴονται. διὰ τοῦτο λέγεται ὁ τοῦ διὸς παῖς, πάντα λος. ὃν ἡμεῖς πρὶν ἐθεωρήσαμεν ἄνω εἶναι. καὶ τὴν γῆν λαχεῖν οἰκητήριον. ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν τὸ πῦρ. καὶ πρώτη τοῦ σώματος σύστασις. τὸ δ᾽ αὐτὸ, καὶ θεοῖς ἔλαχεν ἑλληνικοῖς συνοικεῖν. οἱ γὰρ θεοὶ τούτοις οἱ πλάνητες, ἀσχωμάλως τὸ πῦρ συνοικεῖ. ὁμοδίαιτον ἄρα τοῦτο, τοῖς ἐκείμων θεοῖς. ἔκπυστα δὲ τὰ ἐκείνων πεποίη

κεν, ὅτι φωτὶ πάντα καταλαμβάνεται. τὰ μὲν
θεῖα, τῷ θείῳ. τὰ δὲ σωματικὰ, τῷ σωματικῷ.
ἀκόλαστος δὲ τῷ πυρὶ ἡ γλῶσσα. ὅτι τοῦτο μό
νον τὸ στοιχεῖον παφλάζει τῇ φύσει. καὶ εἰς τὸ ἀεὶ
συνηχεῖ. ἥ τε γὰρ γῆ στάσιμος οὖσα καὶ ἀμετάθε
τος, καὶ ἤχου ἐστέρηται. τὸ δὲ ὕδωρ εἰ μή τις εἴη
δονῶν, ἠρεμεῖ ἐπικεχυμένον τῇ γῇ. ὅτε ἀὴρ ἀ
ψόφῳ βαίνει κελεύθῳ κατὰ τὴν ποίησιν. τὸ δὲ
πῦρ ἀεὶ τῷ ἐγκειμένῳ στενοχωρούμενον πνεύματι,
σαλπίζει τὰ ὦτα οἷς ἂν προσεγγίσειε. τοιαύ
τη μὲν ἡ κεκρυμμένη τοῦ μύθου διάνοια. ἡμῖν
δὲ τὰ ἐνταῦθα εἰρημένα, μὴ ἀμετακίνητα
δόγματα ἔστωσαν. πρὸς γὰρ τὸ χρειῶδες τοῦ λόγου,
τὰς τῶν ὀνομάτων φύσεις ἐξειλήφαμεν. ἐπεὶ
περ ἐν ἑτέρῳ μύθῳ, ἐν ᾧ δὴ ὁ μὲν κρόνος
τὸν δία γεννᾷ. οὗτος δὲ, τὸν πατέρα δεσμεῖ,
ἄλλως ἂν ἐκδεξαίμεθα ἐκεῖνον τὸν παῖδα τοῦ
κρόνου. χρόνον γὰρ τὸν κρόνον ἐκεῖσε νομίσαντες,
δώσομεν αὐτῷ πάντα καταβροχθίζειν τὰ ἐκ
τῆς ὀσφύος αὐτοῦ γεννώμενα. τοιοῦτος γὰρ ὁ

χρόνος δαπανητικὸς τῆς οὐσίας τῶν αἰσθητῶν. ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς τῷ συνεχεῖ τῆς οἰκείας φύσεως ῥεύματι, παραῤῥεῖν τε καὶ παραπόλλυσθαι. ἀλλ᾽ ἡ ἐκ διαδοχῆς τῶν ὄντων ζωή, ἥτις δὴ ζεὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ μύθῳ προσηγόρευται, τὴν τούτου ζωὴν ἀνέχει. καὶ οἷον δεσμεῖ, ὥστε μὴ παραπόλλυσθαι. ἐπειδὴ καὶ ἡ τοῦ καθέκαστομ ζωὴ κινουμένη καὶ παραρέουσα, διὰ τοῦτο καὶ ῥέαν μητέρα τῷ διῒ ὁ μῦθος ἐπέστησεν. ἔδοξε γὰρ τοῦτον ὁ κρόνος καταπιεῖν. οὐ καταπέπωκε δέ. τῶ μὲμ γὰρ τὰς μερικὰς ζωὰς διαφθείρειμ, διολλύωμ ἡμᾶς τοῖς πέρασι τοῦ εἱμαρμένου βίου, ὑφήρπασε τῷ λαιμῷ τὸν δία. ἐφ᾽ ᾧ μηδὲ πᾶσαμ τῶν ὄντωμ τὴν ζωὴν κατηνάλωσεν, ἀλλὰ μένει συντηρούμενος ταῖς διαδοχαῖς, ἠλευθέρωτο ὁ παῖς τοῦ παιδοκτόνου πατρός. ἐπεὶ οὖμ ὑμῖν νῦμ πρώτως τῶν ἑλληνικῶν μύθωμ ἠνοίξαμεν, καὶ ὑφηγησάμεθα ὅπως δεῖ τούτους ἀλληγορεῖν, τῷ ἐνταῦθα κανόνι στοιχοῦντες καὶ ὑμεῖς, τί τοῖς ἐπιλοίποις συνεισενέγκοιτε.

Τοῦ αὐτοῦ ἀλληγορία περὶ τῆς σφιγγός.

Ἐπὶ τῶν λεγομένων τελετῶν, τὰ μὲν ἄδυτα ἦν,
ὡς δηλοῖ καὶ τοὔνομα. τὰ δὲ, παραπετάσμα
τα προβέβληνται. ἀθέατα τὰ ἐν τοῖς ἀδύτοις φυ
λάττονται. ἐν δὲ ταῖς ἐλευσινίαις, ἀνεμίγνυν
τό τε ταῦτα καὶ ἀνεγυμνοῦτο τὰ κεκρυμμέ
να. ἐγίνετο γὰρ τοῦτο ἐν περιόδοις ἐτῶν, ἵνα
μὴ τὰ ἀβέβηλα βεβήλοις πολλάκις ὀπτάνοι
το. ὑμεῖς δὲ καὶ τῆς ἡμετέρας πολλάκις τὸν
ἱεροφάντην καταβιάζετε, τὰ κελύφανα τοῦ μύ
θου περιῤῥηγνύειν. ἵνα τὸ ἀποκείμενον τῷ ἐλύ
τρῳ ἀπόρρημα, ἐκεῖθεν ἀναλαβόντες κατα
βροχθίσησθε. ἐγὼ δὲ ἀπώκνησα ἂν τοῦτο
ποιεῖν, εἰ μὴ αἱ μὲν ἀρχαῖαι κατηγόρηνται
τελεταί, θεῖα δὲ ἐκρατύνθη δόγματα, ἀναπε
τάννυοντα μὲν, τὰ παραπετάσματα, ἔνδον
δὲ τοῖς ἀδύτοις εἰσάγοντα τὸν τελούμενον.
διὰ τοῦτο περιῤῥηγνύσθω τὸ τοῦ μύθου τῆς
σφιγγὸς ἔλυτρον. τὸ δὲ κεκρυμμένον ἅμα κε
καλύφθω. φιλοσοφίαν ἔχον ἀπόρρητον.

πλάττει δὲ ταύτην ὁ μῦθος, κόρην εὐπρόσω πον οὐ μέχρι ποδῶν, ἀλλ' ὀμφαλοῦ. τὸ δὲ με τὰ ταῦτα δασὺ τῇ θριξὶ, καὶ πόδας θηρός. καὶ οὐρὰ μακρά. ἡ δὲ γλῶττα ἀττικίζουσά τε καὶ πυ θαγόρειος, αἰνιττομένη τὰ πράγματα. τῷ γὰρ ἀνθρώπῳ, τὸν λόγον προσάπτουσα, ἑτέρῳ τοῦτον ὡς ἴσα ἑρμηνεῦσαι τῷ ὀνόματι. τοιοῦτο μὲν τὸ τοῦ μύθου τέρας. καὶ δεδόσθω τοῖς ποιηταῖς ἐπ' ἐξουσίας πλάττειν ἅπερ καὶ βούλοιντο. ἀλλ' ὁ φιλόσοφος νοῦς, μὴ τῷ φαινομένῳ προσκεί σθω, ἀλλὰ τῷ αἰνιττομένῳ διὰ τοῦ τέρατος. ὁ τοίνυν ἐμὸς λόγος περὶ τῆς σφιγγὸς, τοιοῦ τός ἐστι. σφὶγξ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἄνθρωπος ἐξ ἀ νομοίων συγκείμενος. πολυμερὲς γὰρ χρῆμα, ἡ οὐσία ἡμῶν. τὰ μὲν γὰρ, ταῖς λογικαῖς δυνά μεσι συναπτόμεθα. τὰ δὲ, τῆς τοῦ ἀλόγου με τέχομεν φύσεως. τὸ μὲν γὰρ ἓν ἡμῖν, πρῶτον. καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνο νοῦς, δεύτερον. καὶ ἡ μετὰ τοῦτο φυσικὴ διάνοια. ἥ τε ἀληθὴς δόξα. τὸ τῆς διανοίας συμπέρασμα, λογικὰ πάντα

καὶ θεία. ἡ δὲ φαντασία καὶ αἴσθησις, καὶ ὅσα σώμα
τος δεῖται πρὸς τὴν ὑπόστασιν, ἀλόγῳ καὶ κινημώ
δει, καὶ πρὸς τὸ ἐκτὸς νενευκότι. ἔστι μὲν οὖν
ταῦτα καὶ καθ' ἑαυτὰ τῷ λόγῳ διαιρετά. ἀλ
λὰ ἡ τοῦ ἀνθρώπου σύστασις συγχεῖ πάντα, καὶ τέ
ως πέφυκεν ἀφανῆ. εἰ μὲν εὐθὺς τὸν φρονοῦν
φιλόσοφόν τις σχοίη νοῦν, καὶ γνοίη τί τὸ ὂν τὸ
νοῦς, καὶ ψυχὴ ποῖ γέγονε, μισεῖ μὲμ τὴν ὕλην.
ἀποστρέφεται δὲ τὸ σῶμα. μύσας δὲ τὰς αἰ
σθήσεις, καὶ πολλὰ χαίρειν εἰπὼν τῇ φαντασίᾳ,
πρῶτον μὲμ τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῆς οἰκείας οὐσίας
τηρεῖ. ἔπειτα ἔνδομ χωρεῖ πρὸς τὸμ νοῦν. καὶ
διὰ τοῦ νοῦ συγγίνεται τῷ θεῷ. εἰ δ' ὡς ἔτυχε
μείνη ἐπὶ τῆς γεννήσεως, καὶ χρῶτο μὲμ ταῖς
αἰσθήσεσι, φαντασιώδη δὲ κέκτηται ζωὴμ,
πρὸς τὴν τῶν θηρίων φύσιν ταῖς προαιρέσεσιν
ηὐτομόλησεμ. ἔμθα δὴ γενομένη, τῶν μὲμ κυ
ρίως ὄντωμ, οὐδὲν οἴεται εἶναι. ἐκεῖνα δὲ ὑφε
στάναι μόνα δοκεῖ, ὧμ ἀπρὶξ ταῖμ χεροῖμ ἐ
πιλάβοιτο. ἐμ γὰρ τῷ τοιούτῳ βίῳ, καὶ κύνες ἐ

νεοί. καὶ ἐκδρυμοῦ σύες. καὶ μονιοὶ ἄγριοι, καὶ
χρεμετίζοντες ἵπποι, ἐπὶ τὴμ γειτνιῶσαν πα
ρὰ τῆς θείας γραφῆς κατονομαζόμενοι. ἐπὶ
δὲ θατέρου βίου, ἄγγελοι καὶ παῖδες θεοῦ. εἴπω
δὲ καὶ θεοί, ὡς τὸ ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε. ἀλλ᾽ ἐπεὶ
δὴ ἐς τοσοῦτον δεῖ ἀφεστάναι τὰ ἀντικείμε
να, μέγα γὰρ χάσμα ἐστήρικται μεταξὺ θεοῦ
καὶ θηρός, δεῖ καὶ μέσην ἀμφοτέρων δοῦναι ζω
ήν. ἣν τὰ μὲν τῶν χαλδαίων λόγια, ἑτεροφα
νῆ, καὶ ἑτεροκνηφῆ κατὰ τὴν πρὸς θάτερα τῶν
ἄκρωμ ἀπόκλισιν καὶ ἐγγύτητα. ἐγὼ δὲ ἁπλῶς
ἀνθρωπίνην κατονομάσαιμι. τριττὴν οὖμ ὡς ὁ
λόγος ἡρμήνευσεμ, ἐφωράσαμεμ τὴν ζωήν. θηρι
ώδη. ἀνθρωπίνην. καὶ θεοειδῆ. ἀλλ᾽ ἐν μὲν τῇ
θηριώδει, σωματικὰ πάντα καὶ θεῖον οὐδέν. ἐν
δὲ τῇ θείᾳ, φιλόσοφος ἡ διεξαγωγὴ καὶ κατέρ
γασις τῶν αἰσθήσεων. ἐμ δὲ τῇ μέσῃ τῇ ἀνθρω
πίνῃ, σύμμιξις ἐξ ἀμφοῖν. ἐνταῦθα γάρ, οὔτε
θηρίομ ἐσμὲμ οὔτε θεός, ἀλλ᾽ ἀμφότερον. καὶ
οὐδὲν ἑκάτερον καθαρῶς. ἐν τίνι γοῦν τῶν βίων

ζῶον εὑρηκέναι τὴν σφίγγα οἰόμεθα, ἢ δῆλον
ἐν τῇ μέσῃ καὶ ἀνθρωπίνῃ. οὔτε γὰρ ἄνθρωπος αὕτη
τελέως, οὔτε θηρίον κατὰ τὴν ἰσχύν. οὔτε θηρίον ἀ-
κριβῶς. ὅτι τὰ πρὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἄνθρωπος. ἐβούλε-
το μὲν γὰρ πᾶσαν τὴν γένεσιν καταλιπεῖν, καὶ διὸ
λέγουσι παρθένος εἶναι καλή. ἀλλ' ἡ φαντασιώδης
ζωὴ, οἷον ἀφιπταμένη τοῦ σώματος κατασχοῦσα
ταύτην, τὸ κάτω μέρος ἀπεκτήνωσε. διὰ τοῦ-
το ὁμιλεῖ μὲν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ. ἐντεῦθεν γὰρ ἡ φι-
λοσοφία ἐτυμολογεῖται, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς
κατηγορίαις δοκεῖ. ἡ μὲν γὰρ ἐκπέφευγε τὸ θη-
ρίον εἶναι, ἔναρθρος αὐτῇ ἡ φωνή. ἡ δὲ μὴ πρὸς
τὴν θείαν ζωὴν τελέως μετεσκήνωσεν, ἀσαφῆ
καὶ συγκεχυμένα τὰ φθέγματα. ἔχει γὰρ οὕτως,
ἵνα τὸ πᾶν δηλώσω τῶν ἀπορρήτων ὑμῖν.

ὁ νοῦς, πάντα ἔχει τὰ εἴδη τῶν ὄντων. εἰ δὲ καὶ τῶν
γινομένων ἡ ψυχὴ ὥς τις οὕτω φησὶν, ἄλλος
οὗτος λόγος καὶ δεόμενος ἐξηγήσεως. φαντασία
δὲ πλάνον χρῆμα καὶ ἀνόητον καθ' ἑαυτήν. κε-
χωρισμένα δὲ ἀπ' ἀλλήλων, νοῦς λέγω καὶ

φαντασίαν ὡς ἐπὶ ἀγγέλου καὶ θηρός. ὁ μὲν, ὁ μὲν οὖν
πάντα γνοίη ἄνωθεν δεχόμενος τὰς πηγάς.
φαντασία δέ, ἑνὸς ἂν τοῦ ὄντος λογίσαιτο. ἄμφω
δὲ ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου μιγνύμενα, καὶ θάτερον θατέ
ρου ἀναπιμπλάμενα, ὁ μὲν νοῦς φαντασιοῦ
ται. ἡ δὲ φαντασία νενόηται. διὰ τοῦτο καὶ κα
τὰ νοῦν ἐνεργοῦντες οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἀφάντασον
τὴν νόησιν ἔχομεν. καὶ φαντασιούμενοι, τῆς νοε
ρᾶς ἐνεργείας οὐκ ἐστερήμεθα. ταῦτα δὲ γίνε
ται, ὁπόταν μάχη ἐν ἡμῖν εἴη σώματός τε καὶ
πνεύματος. ἐπινικήσαντος μὲν τοῦ σώματος,
φαντασιαστικοὶ πάντως γινόμεθα. ὑπερισχύ
σαντος δὲ τοῦ πνεύματος, νοεροί. ἔστ᾽ ἂν δὲ
παρὰ μέρος ἑκάτερον ἑκατέρου κρατῆ καὶ κρα
τῆται, καὶ σφίγγες ἐσμὲν ἀτεχνῶς. ἔστι δὲ τὸ
ὄνομα τοῦτο δηλωτικόν. μελλούσης γὰρ ἀπαρ
τῆναι τοῦ σώματος τῆς ψυχῆς, τὸ μὲν ἄνω μέ
ρος αὐτῆς ἐκπέφευγε. τὸ δὲ κάτω, σφίγγεταί
πως ὑπὸ φαντασίας, καὶ ἐπέχεται πρὸς τὴν γένε
σιν. διὰ τοῦτο, ὃ μὲν ἀπέπτη, παρθένος ἐγένε

το. καὶ οἷον ἀδιάφθορος νοῦς καὶ ἀκήρατος. καὶ γυ
μνὸς τῆς ἔξωθεν περιβολῆς. ὁ δὲ κατέχεται,
θηρίον ἐστὶ τετριχωμένον τοὺς πόδας. καὶ ἀκ
μάζον τοῖς ὄνυξιν, ὡς ἂν αι τὸ σύμπαν τῆς σφιγ
γὸς, φαντασία νοῦ κατέχουσα, ἢ νοῦς, ἐπιστρεφό
μενός τι καὶ τῆς κάτω γενέσεως. ἀσαφὴς οὖν
αὐτῇ καὶ ἡ φύσις. καὶ ἡ φωνή. διὰ ταῦτα τὸν
ἄνθρωπον ὑπαινίττεται. δίπουν αὐτὸν τερατολογοῦ
σα. καὶ τετράπουν. καὶ τρίπουν. καὶ τοῦτό ἐστιν οἱ ἀ
ριθμοὶ κατὰ τοὺς πυθαγορείους τῶν πραγμάτων
εἰσὶ δηλωτικοί. ἔχειν εὑρισκομένου τοῦ πάθους,
οὐκ ἂν τι λήψεσθε τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας,
οὐδ᾽ αὐτοὺς ἀπολύσετε βίου ταλαιπωρίας,
καὶ δουλοπρεποῦς ἀνάγκης. ἀλλὰ μὴ καθ᾽ ἕ
να, μὴ κατὰ συμμορίας καὶ δήμους εὑρεθῇ
τι τῆς ὅλον διαλυμηναμένης τὸν βίον ἀνοί
ας, νῦν ὅτε κοινὸν ὑμᾶς ἅπαν ὑποδέδεκται
θέατρον, ἐνταυθά που κατάθεσθε τὰ πάθη. καὶ
καθαρὰς ἔχοντες ἀληθῶς τὰς ψυχάς, ἄπι
τε. γραφέσθω δόγμα καινόν.

ΤΟΥ̂ ΑΥ̓ΤΟΥ̂ ἈΝΑΓΩΓῊ ΕἸΣ ΤῊΝ ΚΙ΄ΡΚΗΝ. ΒΟΥΛΟΜΕ΄ΝΗΝ ΤῸΝ ὈΔΥΣΣΕ΄Α ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥ̂Ν.

β ούλεται μὲν ἡ κίρκη καὶ τὸν ὀδυσσέα μεταμορφοῦν, καὶ ἐλαύνειν εἰς συφεόν, καὶ ὅσα εἰς τὴν τῆς μεταποιήσεως δύναμιν πάντα συγκέκραται. ἀποτυγχάνει δὲ τοῦ βουλήματος. σπασαμένου ἐπ' αὐτὴν τὸ ξίφος τοῦ ἥρωος. πολύμητις γὰρ ὢν καὶ δεινότατος ταῖς φρεσίν, οὐκ ἐπείθετο ἑτοίμως τισίν. ὅθεν μικροῦ δεῖν καὶ ἀποπέπνευκεν ἡ παμπόνηρος ἐκείνη μαχλάς, ἀπὸ τῆς τοῦ φασγάνου περιωπήν. ἠλλοίωται γὰρ ὡς ὁρᾷς τὴν μορφήν. ὁ δὲ, ἔτι μὲν θαρσεῖ καὶ φοβερῷ βλέπει τῷ βλέμματι. περὶ δὲ τῶν ἑταίρων, οὔπω τούτῳ μέλλει. ὑπὲρ ἑαυτοῦ γὰρ παρασκευάσαι. οἱ δὲ ἑστᾶσιν. ἀλλὰ βαβαὶ τῶν προσώπων. ἐγκαλωπίσατο δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἡ τέχνη. τὸν μὲν γὰρ ἤδη μεταπεποιηθέντα, πεποίη

κε. τὸν δὲ, ἔτι μεταμορφούμενον. τὸν δὲ
μέλλοντα. ὅθεν τούτῳ μὲν ὁ μυκτὴρ ἀπο-
μεμήκυνται. καὶ ὕψος αὐτῷ ἀτεχνῶς ἡ μορφή.
ὁ δὲ, τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲν διήλλακται. καὶ βρα-
χύ τι τοῦ προσώπου κεχάλασται. οὔπω δὲ ἡ
ῥὶς κατέληξεν εἰς ὀξύ. τῷ δὲ ἐξῴδηκεν ἤδη
τὸ πρόσωπον. καὶ ἦρκται τοῦ μετασχηματι-
σμοῦ. τί γοῦν ὁ κρατήρ, τὸν μὲν, κεκράτη-
κεν. ὁ δὲ, ὑπερίσχυσε. φιλόσοφον ὡς εἶναι λόγον
ἀκοῦσαι. καὶ οὐ πάνυ τὴν περιβολὴν τοῦ μύθου
μέμψαι. ποιητικὸν γὰρ ὑφ᾽ ἑτέρᾳ μορφῇ
τὰ τῆς φιλοσοφίας κρύπτειν ἀπόρρητα.

Τ ἣν γάρ τοι κίρκην. ἡδονὴν ἄντικρυς νόησον.
μεταποιοῦσαν ψυχὰς, πρὸς ὃ ἑκάστη πάθος
κεκίνηται. ὁ δὲ κυκεὼν, σύγκρατόν ἐστι πόμα.
καὶ ἀτεχνῶς λήθης ποτήριον. καὶ ὁ τοῦτο πι-
ὼν ἀπαλλοτριοῦται τοῦ νοῦ. ἐπιλανθάνον-
ται γοῦν αἱ ψυχαὶ τῆς οἰκείας ἀξίας, πιοῦ-
σαι τὸν τῆς ἁμαρτίας κυκεῶνα. ὅθεν τὸν ἔμ-
φυτον ἀλογήσασα λόγον, εἰς τὴν κτηνώδη

μετακεκίνηται μορφώσιν. δύναται γοῦν κατὰ τῶν τοιούτων ἡ κίρκη ψυχῶν. καὶ δοκεῖ φοβερά τις εἶναι. καὶ μετὰ κάλλους βλοσυρά τε καὶ σοβαρά. αἱ δὲ ἡμίθεοι τῶν ψυχῶν ἐν μέσῳ θνητοῦ τε σαλευοῦσαι σώματος καὶ τῆς ἀκηράτου φύσεως, οὐ πάνυ διδόασί τι τῆς κίρκης ὁρμήν. οὐδὲ ἠλλοίωνται τὴν μορφὴν, ἀλλὰ γενναιότερον ἀντιβλέψασαι, τι μὲν καταδυμαίνουσιν. ἐκεῖναι δέ τι εἰς τὰ πάθη ἀποδιδράσκουσι μεταποίησιν. τοιοῦτόν τι χρῆμα καὶ δαιμόνιον ἡ φιλοσοφία. καὶ οὐ μόνον ἐκ πηγῶν ἀρύεται ὕδατα πότιμα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀκροτόμων πετρῶν, μέλι γλυκάζον ἐωθε νάειν.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουμ ἐπὶ γῆς. καὶ τετράπουν. οὗ μία φωνή.
καὶ τρίπουν. ἀλλάσσει δὲ βοὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν,
ἑρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνει,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατομ πέλει αὐτοῦ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ, ΚΑΡΚΙΝΟΙ.

Ἀθλήσας ἤδη πώλω πηδήσας ἦλθα.
Νόσομ ἔβαλεμ ὁ λιμὸς, ὃς ὅμιλομ ἔλαβεμ ὅσον.
Ἀμήσας ἄρδην, ὀροφηφόρον ἤδρασα σῆμα.
Ἀλύξας ὤρημ ἠνεμωμένην ἤρωσα ξύλα.
Ἤδη μοι δίος ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ διομήδη.

ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Σοφὸς ἔσωσε ἤδη ὢν ἀνῶ. ἤδη ἔσωσε σοφός.
Ὦ σὸν ἄναρχε νόμομ ἔχρανα νόσω.
Νοσῶ σὺ ὃς ἡ ἴαμα ἰησοῦ σῶσον.
Ἔλε σὺ δ' ἡ ὁ σοφός. ὁ ἡδὺς ἔλε.
Σολομῶν φήσω, ἰωσὴφ νῶ μόλος.
Νόμον ὁ κοινὸς ἔχει σὸμ οἰκονόμον.
Ἱερὰ σὰ παρὰ χείλη, ἥλιε χαρὰ πᾶσα ῥεῖ.
Νίψον ἀνομήματα μὴ μόναμ ὄψιμ.

ἸΩΆΝΝΟΥ ΤΟΥ͂ ΤΖΈΤΖΟΥ ΣΤΊΧΟΙ ἩΡΩΙΚΟΊ, ἜΧΟΝΤΕΣ ΕἸΣ ἝΚΑΣΤΟΣ, ΤᾺ ΕἸΚΟΣΙΤΈΣΣΑΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙ͂Α.

ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ θηρόζυγε καμψιμέτωπε.
φθέγξατο δὴ βάτραχος διζόμενος ὑψόθι κλῶπα.
ζεὺς ὑψιβρεμέτης κλύπε δὲ χθών. ἔτρατο δὲ
βρηχὺν δ' ὑπερβὰς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ. φλόξ.
ζευχθεὶς πτεροῖς ἔκλαγξε βομβώδη ψόφον.
σφῶν μὴν βδελυχθεὶς ζάκτυπε ξύλῳ ψόφῳ.
τζέτζης ἄγρυπνος μίξ, κλάδων ψύχθη φόβῃ.

ΤΈΛΟΣ.

ἡ τῶν τετραδίων ἀκολουθία. α β γ δ
τὸ μὲν α β γ, τετράδια. τὸ δ δὲ, τριάδιον.

λεβν εβωπΔΡΓ Δεωντ
ζh υπΔεγια παρι ιιχαλ

Res est difficillima cum hominibus
versari absq peccatum

